

SAVONIA

OPINNÄYTETYÖ - AMMATTIKORKEAKOULUTUTKINTO
KULTTUURIALA

IDEAN JYVISTÄ VALMIIKSI ÄÄNITTEEKSI

EP-äänitteen työstämisprosessi

"CASE VESPER"

TEKIJÄ/T: Elina Korhonen

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma/Tutkinto-ohjelma Musiiikin koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Elina Korhonen	
Työn nimi Ideaan jyvistä valmiiksi ääniteeksi. EP-äänitteen työstämisprosessi. "Case Vesper"	
Päiväys 21.5.2018	Sivumäärä/Liitteet 30/7
Ohjaaja(t) Risto Toppola	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t)	
Tiivistelmä <p>Opinnäytetyö käsittelee kuuden kappaleen laajuisen EP-äänitteen työstämisprosessia. Tekstissä kuvataan päiväkirjamaisesti työskentelyn eri vaiheita itsenäisestä säveltämisvaiheesta bändityöskentelyn kautta levyn äänittämiseen ja miksaamiseen.</p> <p>Aihetta lähestytään luovan työskentelyn sekä säveltämis- ja sanoittamisteorian kautta luoden pohjaa omakohtaiselle kerronnalle työskentelyn etenemisestä. Lopussa arvioidaan prosessin onnistumista sekä avataan hieman tulevaisuuden näkymiä.</p>	
Avainsanat Säveltäminen, sanoittaminen, sovittaminen, äänittäminen	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Music			
Author(s) Elina Korhonen			
Title of Thesis From Ideas to a Complete Record. The Work Process of an EP Record. "Case Vesper"			
Date	21.5.2018	Pages/Appendices	30/7
Supervisor(s) Risto Toppola			
Client Organisation /Partners			
<p>Abstract</p> <p>The thesis is about the process of making an EP record including six songs. The different phases of the work are written in a diary format. The thesis starts by discussing composing, then moving on to working with a band, and concluding with the recording and mixing of the album.</p> <p>The theory of creative working, composing and lyric writing has built the base for this personal report. At the end of the thesis the success of the process and the future in this field are being assessed.</p>			
Keywords Composing, lyric writing, arranging, recording			

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	5
2	TEORIAPOHJA	6
2.1	Luova työskentely	6
2.2	Säveltäminen	7
2.3	Sanoittaminen	8
3	TYÖSKENTELYVAIHE	10
3.1	Ensimmäiset kappaleet sekä ryhmätyöskentelyn alku	10
3.2	Kolmas kappale sekä jatkon suunnittelua	11
3.3	Neljäs kappale	12
3.4	Biisileiri sekä viimeiset kappaleet	13
3.5	Keikka ja siihen valmistautuminen	14
4	ÄÄNITYKSET	16
4.1	Yhteisäänitykset	16
4.2	Laulut ja kitarat	18
4.3	Koskettimet ja niiden äänittämisen hankaluus	20
4.4	Viimeistely	20
5	LEVYN VIIMEISTELY	22
6	LOPPUTULOS	25
	LIITE 1: THEY	29
	LIITE 2: FRIEND OR A FOE	30
	LIITE 3: HIDDEN FEELINGS	31
	LIITE 4: EXTERNAL PRESSURE	32
	LIITE 5: WOULD IT BE EASIER	33
	LIITE 6: TIME APART	34
	LIITE 7: KEIKKAPOSTERI	35

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni tavoitteena on säveltämisen, sanoittamisen ja sovittamisen keinoin tuottaa kuuden kappaleen eheä kokonaisuus sekä tuottaa kappaleista julkaisukelpoinen äänite (EP). Työni teoriaosiossa avaan opinnäytteen kannalta olennaisia asioita, kuten luovaa työskentelyä sekä säveltämistä ja sanoittamista. Itse prosessia kuvaavassa osiossa kerron päiväkirjamaisesti äänitteen työstämisen eri vaiheista edeten kronologisesti aina säveltämisestä, sanoittamisesta ja sovittamisesta, bändityöskentelyn ja kappaleiden ensiesityksen kautta levyn äänittämiseen. Tavoitteenani ei ole perehtyä yksityiskohtaisesti jokaiseen työvaiheeseen ja kappaleeseen, vaan prosessin kuvaamiseen kokonaisuutena alusta loppuun.

Prosessiin valikoituivat kanssamuusikoiksi kitaristi Sami Karjalainen, basisti Eetu Suutarinen, rumpali Iiro Laitinen, kosketinsoittajat Aleks Paalimäki ja Antti-Jussi Taskinen sekä tuotannollista näkökulmaa tuomaan Niko Konttinen. Myöhemmin levyn äänityksistä sekä miksaamisesta ja masteroinnista vastaavaksi henkilöksi valikoitui musiikkiteknologiopiskelija Aapo Partanen, jonka työnjälki oli itselleni entuudestaan tuttua ja hyväksi havaittua.

Opinnäytetyön oli alun perin tarkoitus valmistua lukuvuoden 2015-2016 aikana, mutta erinäisistä syistä siirsin työskentelyn alkua kesälukukaudelle 2016 ja annoin prosessille muutenkin aiottua enemmän aikaa.

2 TEORIAPOHJA

2.1 Luova työskentely

Saku Tuominen ja Jussi T. Koski (2007) määrittelevät luovuuden uusia ideoita tuottavaksi ajatteluksi. Heidän mukaansa luova ajattelu syntyy luovuutta ruokkivista elämäntavoista ja oman tien kulkemisesta. Se ei synny tiettyjä ohjeita noudattamalla eikä se, mikä toimii yhdellä ihmisellä yhdessä tilanteessa välttämättä toimi toisella toisessa. Luovuus yhdistetään usein taiteisiin: maalaamiseen, kuvanveistoon, säveltämiseen, kirjallisuuteen, ohjaamiseen ja arkkitehtuuriin. Taiteilijoita pidetään automaattisesti luovina, mutta luovuus ei kuitenkaan ole taiteilijoiden yksinoikeus. Luovuus levittäytyy kaikille elämän osa-alueille ja se voi liittyä mihin tahansa tekemiseen, olitpa taiteilija tai et. Luovuustutkimuksessa puhutaankin sekä raskaan sarjan luovuudesta, jollain alalla aidosti uutta synnyttävästä toiminnasta, että tavallisten ihmisten arkisesta ja käytännöllisestä, henkilökohtaisesta luovuudesta. (Tuominen & Koski 2007, 14-27.)

Luovuus on aina työn teon tulos. Joskus se on mukavaa, joskus tylsää, monesti vaivalloista, mutta lopussa usein palkitsevaa. Tullakseen luovaksi ajattelijaksi ihmisen on hyväksyttävä tämä, sitouduttava tekemään työtä ja jaksettava toistuvasti paneutua samaan asiaan. Luovuus on, alasta riippumatta, uusien ajatusten ajattelemista sekä uusia ideoita, näkökulmia ja toimintatapoja, joita synnytetään yhdistelemällä vanhoja ideoita. Se saattaa kuulostaa helpolta, mutta todellisuudessa tarvitaan kuitenkin paljon työtä jo pelkästään siihen, että opiskelee jotain alaa ja kehittää näkemyksen siitä, millaisiin asioihin ylipäättään kannattaa kiinnittää huomiota. Työtä tehdään, jotta saadaan em. näkemykseen nojaten kerättyä jotain yhdisteltävää, yhdisteltyä löydetyistä ideoista jotain uudenlaista ja hyödyllistä ja vielä sadaksemme vietyä kehittämämme idea käytäntöön. Kaiken takana on kuitenkin ihmisen oma motivaatio – mitkään luovuusopit eivät toimi, ellei ihminen itse toimi. Ja vaikka usein kuvitellaan, että luovuudessa on kyse ennen kaikkea lahjakkuudesta, luovuuden kannalta sitkeys on tärkeämpi asia, sillä lahjakkuuskin jalostuu luovuudeksi ainoastaan sitkeyden avulla. Luovat ihmiset ovat lähes poikkeuksetta vakuuttuneita määrätietoisuuden ja sitkeyden ratkaisevasta merkityksestä. Luovan ihmisen erottaa vähemmän luovasta se, että hän ei luovuta niin helposti. (Emt., 40-43.)

Intohimo ja sen aikaansaama innostus on kaikkien luovien prosessien perusta, eikä luovuuden edellyttämää sitkeyttä ja työkuria ole olemassa ilman sitä. Ilman intohimoa on vaikea kestää uuden oppimiseen ja uusien ideoiden synnyttämiseen liittyviä vaikeuksia, kuten oman mielen hämmennystä ja muiden ihmisten esittämiä epäilyjä. Ilman intohimoa on vaikeaa kestää myöskään omaa itsekriittisyyttään, kun kaiken annettuaan joutuu miettimään, onko lopputulokseen tyytyväinen vai olisiko pystynyt enempään ja parempaan. Tutkimusten mukaan tällaiset tuntemukset ovat huippuluoville, omilla aloillaan arvostetuille ihmisille hyvinkin tuttuja, ja he saattavat jopa inhota pitkän luovan prosessin lopputuloksena syntynyttä aikaansaannostaan, vaikka kyseinen aikaansaannos olisi kaikkien muiden mielestä nerokas. Inho on ikääkuin intohimon kääntöpuoli; kun ihminen on intohimoinen, hän pyrkii erinomaisempaan, katsoo eteenpäin tehdäkseen seuraavaksi jotakin enemmän ja suurempaa tuntien, kuin mikään ei riittäisi. Luovasta ajattelusta innostunut

ihminen ei kuitenkaan todennäköisesti voi, eikä haluakaan voida asialle mitään, sillä hän on oikeassa siinä, että aina todellakin on olemassa parempi idea, joka ainakin teoriassa on kenen tahansa löydettävissä. (Tuominen & Koski 2007, 45-46.)

Vaikka monet ovat sitä mieltä, että kaikista ei ole luovaan ajatteluun ja että kaikilta ei yksinkertaisesti löydy tarvittavaa intohimoa, Tuominen ja Koski (2007) uskovat, että kyky innostumiseen ja intohimoon on meissä jokaisessa. Ongelma on siinä, että usein se on onnistuttu tukahduttamaan, kun matkan varrella ei ole uskottu, luotettu, rohkaistu eikä keuhuttu. Usko omiin kykyihin on tukahdutettu uskottelemalla ja opettamalla etteivät poikkeukselliset teot ole saavutettavissa, mikä on osaltaan johtanut siihen, että kaikkea, esimerkiksi liiallista innostumista, varotaan. Luovalla ihmisellä onkin usein samanaikaisesti sekä hyvä että huono itsetunto. Hän työskentelee vahvuuden ja heikkouden, kaikkivoipaisuuden ja kyvyttömyyden tuntemusten välisessä jännitteessä. Kehittyäkseen luova ihminen jopa tarvitsee tällaista jännitettä, mutta samanaikaisesti on tärkeää, että hän uskoo omaan ainutkertaisuuteensa, kykyynsä ajatella ja ideoida jotakin uutta ja arvokasta. (Emt., 48, 57-60.)

2.2 Säveltäminen

Säveltäessä on syytä muistaa, että haluttuun lopputulokseen pääsemiseksi on useita eri keinoja. Olennaisinta on se, mitä tekijä haluaa omissa musiikissaan kuulla ja mitä taiteellaan ilmaista. Musiikin tekemisessä oman riman saattaa asettaa toisinaan liiankin korkealle. Voidaankin sanoa, että rima kannattaa nostaa mahdollisimman korkealle. Aloittaa voi rajattomasti mistä tahansa ja edetä minne tahansa. (Vanhanen 2013.)

Säveltämisessä on tärkeää, että muistiinpanovälineet ovat helposti saatavilla. Muistiinpanovälineinä toimivat esimerkiksi erilaiset äänitallentimet sanelimesta tietokoneeseen tai puhelimeen, musiikin tekemiseen soveltuvat tietokoneohjelmat sekä perinteiset kynä ja muistivihko. Mikäli käytettävissä on musiikin tekemiseen soveltuva tietokoneohjelma, voidaan kappaleeseen rakentaa alusta saakka useampia raitoja, soundeja ja kerroksia. Tämä voi olla hyvin hedelmällistä, sillä yksinkertaisesti, yhdellä instrumentilla toteutettu idea ei välttämättä ole tarpeeksi mielenkiintoinen, jotta ideaa tulisi työstettyä pidemmälle. Tietokoneella voi tehdä myös erilaisia kokeiluja sellaisillekin kappaleille, joita on ajatuksena työstää myöhemmin bändin kanssa. (Emt.)

Kun idea kappaleesta on tallennettuna, voidaan aloittaa varsinainen työstäminen. Asiaa voi lähestyä esimerkiksi seuraavasti:

Yritä tarkastella kappaletta kuin mitä tahansa musiikkia, sillä oman työnjäljen arvioiminen voi olla haasteellista. Yritä jättää huomiotta se, että olet säveltänyt kappaleen ja lähestyä kappaletta sen herättämien tunteiden kautta. Musiikin tunnelma ja sen aiheuttamat tunnereaktiot ovatkin niitä ratkaisevia tekijöitä, joihin kannattaa kiinnittää huomiota. Mikäli kappale ei herätä mitään erityisiä tunteita, kannattaa se kuitenkin kuunnella läpi vielä myöhemmin, sillä oma mieliala on usein suoraan yhteydessä siihen, pitääkö jostain musiikista kyseisellä hetkellä. Mieli voi muuttua eikä ideoita

kannata liian nopeasti heittää menemään. Myös ideoiden uudelleen muotoileminen kannattaa muistaa yhtenä vaihtoehtona, mikäli kappale ei alkuperäisessä muodossaan tunnu toimivan halutulla tavalla. Myös muusikkotuttujen mielipiteitä kannattaa hyödyntää arvioinnissa ja antaa heidän kuunnella ja löytää omasta mielestään sävellyksissä olevat hyvät tai huonot ideat. (Vanhanen 2013.)

Kun päätät alkaa työstää kappaletta, kuuntele sen eri elementtejä. Jos jokin ei tunnu mielestäsi riittävän mielenkiintoiselta, kokeile muuttaa sitä; yksinkertaista, monimutkaista tai jätä se kokonaan pois. On syytä varoa tuottamasta kappaletta liikaa, sillä kappale saa lopullisen muotonsa vasta muiden soittajien liityttyä työryhmään. (Emt.)

Kappaletta työstettäessä on syytä olla avoimin mielin isojenkin rakenteellisten muutosten suhteen. Jos sovitukset kaipaavat uutta ilmettä, voi kappaleen rytmisiä elementtejä tai tahtilajia muuttaa. Kappaletta ei ole kuitenkaan tarpeen alkaa muokata uuteen muotoon väkisin, sillä jos se tuntuu aidosti hyvältä ja sen herättämät tunteet ovat myönteisiä, niin muokkaustyötä ei välttämättä tarvita (Emt.)

Sille, milloin kappale on valmis, ei ole yhtä oikeaa vastausta. Kappaleen tai levyn työstämispituudella ei välttämättä ole mitään merkitystä onnistumisen kannalta. Keskity kappaleen viimeistelyssä olennaisiin seikkoihin ja kokonaisuuteen. Kappaleen voi jättää välillä lepäämään ja palata sen pariin esimerkiksi joitain viikkoja myöhemmin. Kappaletta kannattaa kuunteluttaa myös muilla ihmisillä ja pyytää heidän mielipidettään. Voikin olla kiinnostavaa kysyä mielipiteitä esimerkiksi sellaisilta ihmisiltä, jotka harrastavat musiikkia ainoastaan kuuntelemalla. Erityisesti he osaavat kertoa musiikin aikaan saamista tunteista ja tunnelmista. (Emt.)

2.3 Sanoittaminen

Musiikki ja sanoitukset kulkevat käsi kädessä ja kumpikin vaikuttaa toiseen. Teksti ei välttämättä pelkästään luettuna aukea samalla tavalla kuin osana musiikkia. Eri artisteilla on eri lähestymistapoja musiikin ja sanojen suhteen. Lyriikan tunnelman voi aistia musiikista sanojen toimiessa ikään kuin kappaleen punaisena lankana. Toisaalta kappaleen tekemistä voi lähestyä myös valmiiden sanoitusten kautta, jolloin sanojen tunnelmaa voi pyrkiä muotoilemaan ääniksi. (Vanhanen 2013.)

Lyriikoita voidaan asetella kappaleeseen usein eri keinoin eikä vääriä tapoja ole. Kannattaa toimia siten kuin itsestä parhaalta tuntuu. Yleisimmin teksti sommitellaan melodian mukaisesti tai toisin päin. Sanojen ei kuitenkaan välttämättä tarvitse mukailla tiettyä melodiaa, vaan ne voivat liikkua ikään kuin irrallisina. Sanoitusten avulla voidaan myös korostaa sovituksellisia ratkaisuja. (Emt.)

Bändisäveltämisessä ja -sovittamisessa on syytä ottaa huomioon, että työskentelytavat vaihtelevat kokoonpanoittain. Kokoonpanossa on useimmiten yksi tai useampi jäsen, joka vie visionsa

perusteella kappaletta haluamaansa suuntaan. Näin käy etenkin tapauksissa, jolloin kyseinen kokoonpanon jäsen on itse tehnyt työstettävän kappaleen. (Emt.)

On toki olemassa myös toisenlaisia tapoja toimia. Kappaleen tekijä voi kaivata muiden bändiläisten näkemyksiä, sillä heillä saattaa olla tuoreita ideoita. Tällöin kappaletta voi ns. jomitella yhdessä, jolloin kappale muovautuu soittajiensa näköiseksi. Soittajat ikäänkuin etsivät kappaleen sisällä oman roolinsa kuunnellen samalla toistensa soittoa. Kyseinen sovitustyyli tosin vaatii bändiläisiltä vankkaa yhteissoittokokemusta. Kokonaisuuden kuunteleminen voi soittohetkellä olla aluksi melko haastavaa, sillä soittajien tulee olla samassa luovassa keskittyneisyyden tilassa. Mitä enemmän bändiläiset soittavat sekä yhdessä että muiden kanssa, sitä paremmin ja nopeammin he oppivat reagoimaan toisten soittajien tekemiin ratkaisuihin ja tuomaan kappaleisiin omaa näkemystään. On kuitenkin huomion arvoista, että antamalla tilaa muille ja jättämällä asioita soittamatta voi myös säveltää ja sovittaa. Tällaisella ns. jomittelevalla toimintatavalla ideat saattavat syntyä tyhjästä eikä näin ollen ole välttämättä tarpeen tuoda soitettavaksi valmiita kappaleita. (Vanhanen 2013.)

Edellä mainitut sovitustavat ovat lähestulkoon toistensa vastakohtia, ja on syytä kokeilla myös muita lähestymistapoja näiden lisäksi. Joissain musiikkityyleissä jokin tapa voi osoittautua toista vaikeammaksi, mutta eri toimintatapoihin kannattaa tarttua avoimin mielin, sillä tuoreet lähestymistavat ja ideat antavat väriä bändin soundille sekä lujittavat soittajien välistä musisointia. Bändisovittamisessa kappaleelle kannattaa antaa aikaa sekä äänittää eri kappaleversioita ja kuunnella niitä myöhemmin. Kuten yksin säveltäessä, myös bändin kanssa säveltäessä ja sovittaessa kannattaa yrittää kuunnella kappaleita, kuten mitä tahansa musiikkia. (Emt.)

3 TYÖSKENTELYVAIHE

3.1 Ensimmäiset kappaleet sekä ryhmätyöskentelyn alku

Kesälukukauden 2016 alkaessa minulla ei ollut opinnäytetyötäni varten valmiina juurikaan muuta kuin hajanaisia kappalehahmotelmia ja soittajat. Ensimmäiseksi oli siis saatava valmiiksi jonkinlainen demo yhdestä tai mielellään useammasta kappaleesta. Olin hankkinut syksyllä 2015 oman MacBook Pron ja Logic Pro X:n, joilla lähdin kappaleita valmistelemaan. Aiemmin kärsimäni writers blockin vuoksi olin päättänyt pitää useamman kuukauden mittaisen tauon säveltämisestä ja sanoittamisesta, mikä osoittautui varsin hyväksi ratkaisuksi, sillä palatessani kesän alussa kappaleideni pariin, saatoin nähdä ne uusin silmin ja lähteä työstämään tuoreita ideoita.

Ensimmäinen kappale "They" (ks. liite 1) syntyi varsin nopeasti (eräänä alkukesän yönä kotiuduttuani Von Herten Brothersin keikalta) ja hiljalleen myös Logic Prolla työskentely alkoi asettua uomiinsa. Parin päivän intensiivisen työskentelyn päätteeksi lähetin demon kuultavaksi bändin kitaristille, joka demon kuunneltuaan antoi siitä palautetta, kuten olimme ennalta sopineet. Palautteen pohjalta tein joitain korjauksia ja seuraavan demoversion lähetinkin suoraan kaikille bändin soittajille. Tässä kohtaa olisi ollut myös oiva tilaisuus lähettää demo kuultavaksi projektin ulkopuolisillekin henkilöille, mutta bändiltä saamani palautteen perusteella en kokenut sitä tarpeelliseksi. Olin talven aikana pohtinut ja puntaroinut tarkkaan keitä soittajia projektiini pyytäisin, ja jo tässä vaiheessa ennen ensimmäisiä treenejä olin vakuuttunut siitä, että valintani olivat hyviä. Palautteen takaa paistoi aito innostus ja halu sitoutua projektiin.

Innostuneena saamastani hyvästä palautteesta aloin välittömästi ideoida seuraavia kappaleita. Juhannukseen mennessä olin saanut kasaan useita uusia hahmotelmia, mutta en varsinaisesti mitään kokonaista. Saadakseni bändille kuultavaksi toisenkin kappaleen ennen ensimmäisiä treenejä, kävin läpi vanhoja kappaleitani, mutta en kokenut niiden sopivan päässäni hahmottelemaani kokonaisuuteen. Niinpä annoin asian hautua ja lähdin juhannuksen viettoon sillä ajatuksella, että rentoutuminen luonnon helmassa saa sekä mielen että biisisuonen virkoamaan. Niin kävikin, joskaan ei aivan siinä mielessä mitä olin alun perin ajatellut. Erinäisten ikävien sattumusten kautta mökkijuhannukseni keskeytyi ja jouduin palaamaan takaisin Kuopioon viettämään kaupunkijuhannusta. Em. asioista johtuvan alakuloni seurauksena syntyi toinen, kokonaisuuden synkin kappale, "Friend or a Foe" (FoF) (ks. liite 2).

Saatuani FoF:n demon tehtyä oli ensimmäisten treenien aika. Koska tekemilläni demoilla oli ainoastaan piano ja laulu, lähdimme ensimmäisenä ideoimaan mihin suuntaan kappaleita voisi viedä. Olin sopinut tuottaja-avukseni Niko Konttisen, jonka ehdotuksesta ensimmäisten treenien kultaisena lankana toimi ns. jamittelumeininki. Looppasimme kappaleita uudelleen ja uudelleen kokeillen jotain uutta joka kierroksella, ja samalla äänitimme tämän kokonaisuuden. Vaikka paikalla oli ainoastaan kolme soittajaa kuudesta (kitaristi, basisti ja rumpali), saimme melko pian kiinni yhteisestä sävelestä ja ideoita alkoi syntyä. Treenien jälkeen toimitin äänitteet Nikolle, jonka ajatusten ja ideoiden pohjalta oli tarkoitus lähteä työstämään kappaleita eteenpäin.

Muutama päivä treenien jälkeen järjestimme Nikon kanssa suunnittelupalaverin, jossa kävimme läpi äänitteet ja niistä heränneet ajatukset. Jotta EP:n lopputuloksesta tulisi toivotunlainen, aloitimme kappaleiden jatkoideoinnin määrittelemällä musiikin genren ja etsimällä referenssejä muusta musiikista. Vaikken yksityiskohtaisesti osannut kertoa minkälaista lopputulosta haen, osasin kuitenkin sanoa mitä en hae. Lähdimme tätä kautta, pala palalta, rajaamaan musiikkini tyyliä ja ideoimaan kappaleideni sovituksia, äänimaisemia ja muita niihin liittyviä asioita. Tiedotimme ideoista ja suunnitelmista muuta bändiä ja aloimme valmistautua seuraaviin treeneihin.

Ensimmäisissä treeneissä oli paikalla aikataulusyistä itseni lisäksi ainoastaan kitaristi, basisti ja rumpali, mutta toisissa treeneissä oli vihdoinkin paikalla koko kokoonpano: Sami Karjalainen – kitara ja taustalaulu, Eetu Suutarinen – basso, Aleks Paalimäki – koskettimet ja taustalaulu, Antti-Jussi Taskinen – koskettimet, perkussiot ja taustalaulu, Iiro Laitinen – rummut sekä Niko Konttinen – perkussiot ja elektroninen materiaali. Oli suuri ilo ja helpotus huomata, kuinka hyvin näinkin suuri ja uusi kokoonpano toimi yhdessä. Saatoin itse vain kuunnella hiljaa muiden soittamista ja innostunutta ideointia, välillä hyväksyvästi nyökkäillen. Treenien päättyessä olimme saaneet kolmen tunnin aikana muokattua kaksi hyvinkin alkutekijöissään ollutta kappaletta täysin uuteen muotoon enkä olisi voinut olla lopputuloksesta enempää innoissani. Tarkkaan harkitsemani soittajavalinnat saivat ehdottomasti vahvistusta.

3.2 Kolmas kappale sekä jatkon suunnittelua

Kahden ensimmäisen harjoituksen jälkeen lähdin hiljalleen ideoimaan seuraavia kappaleita. En noudattanut työskentelyssäni orjallisesti tiettyä kaavaa tai aikataulua, vaan lähdin liikkeelle improvisaatiosta. Koska olen taustaltani klassinen pianisti, on pianon kanssa säveltäminen tuntunut aina kaikista luontevimmalta työskentelytavalta. Kolmas kappaleeni, työnimeltään ”Father” (Hidden Feelings) (ks. liite 3), syntyikin klassisesta pianomusiikista vaikutteita saaneen pianoriffin päälle. Kesti useita päiviä ennen kuin sain kehiteltyä kappaleeseen melodian ja sanat, mutta palasten loksahdettua kohdalleen lopputulos muotoutui hyvinkin nopeasti.

Saatuamme treenattua kaksi ensimmäistä kappaletta mieleisemme kuntoon, aloimme hiljalleen bändin kanssa suunnitella tulevaa. Basistin ja kitaristin idea osallistua jollain kappaleistani Uuden Musiikin Kilpailuun sekä koko bändin kiinnostus pitkäjänteiseen työskentelyyn juuri tällä koonpanolla ja tekemilläni kappaleilla herätti paljon ajatuksia ja kysymyksiä, joihin itse kukin kaipasi vastausta. Päätimme siis järjestää erillisen bändipalaverin, jossa kukin saisi tuoda esiin ajatuksiaan. Palaveri osoittautui varsin tuottoisaksi, sillä saimme käsiteltyä ison joukon mieltämme askarruttaneista asioista sekä nimettyä kokoonpanomme. Itselleni jäi palaverista päällimmäisenä mieleen pohjaton kiitollisuuden ja onnellisuuden tunne, sillä minun oli hyvin vaikea uskoa sitä, että tämän tason soittajat voisivat olla juuri minun tekemästäni musiikista ja juuri minun bändistäni niin innoissaan. Asiaa täytyi sulatella hartaasti.

Palaverin jälkeisissä euforisissa tunnelmissani sain paljon uusia ideoita sävellyksiin, mutta keskittymiskykyäni oli niin heikko, että mitään valmista ei syntynyt. Alun nopeatahtisen kappaleiden

syntymisen ja asioiden etenemisen jälkeen paikalleen jumiutuminen alkoi jo ahdistamaan, mutta onneksi olimme saaneet otettua työn alle kolmannen kappaleeni. Työskentelymme jatkui kuten tähänkin saakka: ensiksi kappaletta jomitellen ja sen jälkeen ideoita analysoiden ja kokeillen. Yhteisen ideoinnin seurauksena heitin ilmoille ajatuksen bändileiristä, mikä suureksi yllätyksekseni sai todella hyvän vastaanoton. Myös ajatus siitä, että tekisin C-kurssitutkintoni taiteellisen osion soittamastamme omasta tuotannostani, sai suurta kannatusta ja lyötyämme asian lukkoon huomasin koko bändin motivaatiotason nousseen aivan uusiin lukemiin. Näin ollen meillä oli yhtäkkiä kaksi uutta päämäärää: kokoonpanomme oma bändileiri, missä tehdä porukalla uusia kappaleita, sekä joulukuinen keikka.

Uusia, yhteisiä tavoitteita silmällä pitäen aloimme kukin tahoillamme tehdä taustatöitä. Niko, Sami ja Eetu alkoivat ideoida kappaleiden äänityksiä koulun tilojen ulkopuolelle, Aleksu suunnitella bändin imagoa ja ulkoasua, sekä A-J ja minä asioiden käytännön toteutusta. Kesäloman päätyminen ja koulun alkaminen alkoivat uhkaavasti lähestyä, joten aikataulullisista syistä haku UMK:un jätettiin suosiolla väliin. Ikävä kyllä poisjäänti kilpailusta laski hetkellisesti bändin yleistä mielialaa, mutta uuden kappaleen, stemmalauluideoinnin sekä toisen bändipalaverin myötä asiat palasivat nopeasti takaisin aiempiin uomiinsa.

3.3 Neljäs kappale

Jos alkukesästä 2016 mielialani ja elämäntilanteeni olivat heitelleet laidasta laitaan liikkuen pääasiassa synkissä tunnelmissa, loppukesästä alkoi elämä jälleen hymyillä. Uusien tuulien myötä sain inspiraation kokeilla, tavoistani poiketen, duurivoittoista kappaletta, mikä tuotti kuitenkin pienoista päänsäryä. Koin että kaikki duurisointukierrot kuulostivat jokseenkin ylipirteiltä ja turhan ”purkkapoppimaisilta”, mutta heitettyäni itsekritiikin romukoppaan (bändiläisten kehotuksesta) sain kun sainkin aikaan neljännen kappaleen ”My Plea”. Sävellys herätti itsessäni aivan uudenlaista intoa musiikin tekemiseen ja koin jopa hienoista ylpeyttä aikaansaannoksestani, vaikka myöhemmin lopulliselle äänitteelle kappaleita valitessani päätinkin jättää My Plean kokonaan pois.

Neljännen kappaleen synnyttyä tapasimme bändin kesken jälleen treenien merkeissä. Kertailimme aiempia kappaleita, ideoimme niihin uusia sävyjä ja ”koukkuja”, sekä tietenkin pureuduimme viimeisimpään kappaleeseen. Jännitin, kuten jokaisen uuden kappaleen kohdalla aiemminkin, kuinka musikit ottaisivat kappaleen vastaan ja omakseen, mutta kaikki pelkoni olivat jälleen aiheettomia. Vaikka My Plea herättikin bändin keskuudessa paljon keskustelua etenkin sen suhteen, miten kappale saataisi istumaan tyyllisesti osaksi kokonaisuutta, oli aistittavissa jälleen tuttu, uteliaan innostunut ilmapiiri.

Aloimme ideoida My Plean sovitusta ynnä muita musiikillisia ratkaisuja hyväksi toimintatavaksi havaitsemallamme jamittelulla. Soittajat havainnollistivat yksi kerrallaan saamiaan ideoita, mitkä lähes poikkeuksetta johtivat aina uusiin ja taas uusiin ideoihin, minkä kautta lopullinen kuva kappaleen kokonaisilmeestä alkoi muodostua. Tässä vaiheessa kokoonpano oli jo nivoutunut niin hyvin yhteen, että ideoita uskallettiin kritisoida avoimesti ja huonoina pidetyt ideat saatettiin hyvillä

mielin jättää sivuun. Jälleen kerran koin hienoista ylpeyttä valitsemastani kokoonpanosta ja eritoten sen ryhmädynamiikasta, sillä saavuttamamme itseohjautuvuuden myötä minun ei juurikaan tarvinnut ("johtajan" ominaisuudessa) puuttua asioiden etenemiseen. Suunta oli oikea ja lopputulos miellytti mitä suurimmassa määrin, joten saatoin vain nauttia työmme hedelmistä.

3.4 Biisileiri sekä viimeiset kappaleet

Syksyn 2016 koittaessa ja koulujen jatkuessa sekä oma että bändimme yhteinen työskentely hieman hidastui. En ollut hetken päässyt eteenpäin uusien kappaleiden suhteen, minkä koin melko ahdistavana. Vaikka aikaa joulukuiseen C-tutkintokonserttiin olikin vielä useampi viikko, halusin saada ohjelmistomme koottua mahdollisimman pian, jotta loppuhiomiselle jäisi mahdollisimman paljon aikaa. Bändimme yhteinen biisileiri ei siis olisi voinut sattua parempaan saumaan.

Lähdimme marraskuun lopulla kuuden hengen (Sami, Eetu, Iiro, Aleks, Antti-Jussi sekä minä) voimin kolmeksi päiväksi Nilsiään A-J:n kotitalle sekä paikallisen nuorisoseuran bändikämpälle ideoimaan uusia kappaleita sekä kehittämään vanhoja edelleen. Ilmapiiri oli odottavan jännittynyt, mutta hienoisesta "turnausväsymyksestä" huolimatta kuitenkin innostunut, olihan tavoitteenamme saada ohjelmistoon paljon kaivattuja uusia kappaleita. Koko ryhmästä minkä olin ehkä kaikista jännittynein, koska kyse oli minun "lempilapsestani" ja toivoin hartaasti, että yhteistyömme toimisi uusien kappaleiden säveltämisen ja sovittamisen osalta edes puoliksi yhtä hyvin kuin aiemmin.

Aiempien treniemme myötä bändimme työskentely oli löytänyt hyvin omat uomansa ja jatkoimme myös uusien kappaleidemme suhteen saman kaavan mukaan. Jos joku heitti idean esimerkiksi sointukierrosta, melodiasta, riffistä tms. niin muut hetken ideaa "makusteltuaan" alkoivat tarjota omia ehdotelmiaan idean eteenpäin viemiseksi. Välillä menttiin hurjin harppauksin eteenpäin ja valmista syntyi hyvinkin nopeasti, välillä puolestaan todettiin ideat toimimattomiksi ja otettiin takapakkia. Työskentelyn säännöllisellä tauottamisella saatiin luomisvire pidettyä jokseenkin hyvänä koko leirin ajan, eikä isompia turhautumisia tai konflikteja päässyt syntymään. Näillä toimintatavoilla saimme kolmen päivän aikana loistavalle alulle kappaleet "External Pressure" (ks. liite 4) sekä "Would It Be Easier" (ks. liite 5), jonka päädyimme yhdistämään ns. tuplabiisiksi yhdessä parin vuoden takaisen kappaleeni "Time Apart" (ks. liite 6) kanssa.

Vaikka valtaosin lähdimmekin kappaleiden suhteen liikkeelle minun ideoistani, ilman muun bändin apua sävellyksistä ei olisi tullut epämääräisiä biisiraakileita kummempia, ja tämä oli juuri se asia, minkä vuoksi alun perinkin halusin biisileirin järjestää. Sain huomata parhaalla mahdollisella tavalla todeksi lausahduksen 'ryhmätyöskentelyssä on voimaa'. Paljon huolta ja murhetta aiheuttanut writers blockini oli vihdoin mennyttä ja ohjelmiston rakentuminen kaivatulla, uusilla uomillaan. En siis olisi voinut olla tyytyväisempi lopputulokseen! Saimme parin päivän aikana vanhoja kappaleita sekä sovituksellisesti että soitannollisesti valtavasti eteenpäin ja ennen kaikkea aikaan täysin uusia, koko bändin mielestä toimivia ja hyviä kappaleita. Vaikka intensiivinen työskentely vaatikin veronsa eikä ketään viimeisenä päivänä juurikaan huvittanut sosialisoida (arvatenkin sekä fyysisestä että

psykkisestä väsymyksestä johtuen), kaikki lähtivät leirin päätteeksi tahoilleen tyytyväisinä lopputulokseen, innolla tulevaa odottaen.

3.5 Keikka ja siihen valmistautuminen

Biisileirin jälkeen oli aika suunnata katseet lähestyvään tutkintokeikkaan (ks. liite 7). Ohjelmisto oli pääpiirteissään koossa, mutta hiottavaa oli vielä parin kappaleen osalta jonkin verran. Vaikka leirin aikaansaannot nostivatkin kokoonpanomme yleistä vireystilaa ja sitä kautta osaltaan paransivat myös yhteishenkeä, oli pitkän prosessin stressaavuus aistittavissa mm. matalana ärsyyntymiskynnyksenä. Kun loppuja treenikertoja sovittiin ja suunniteltiin eivätkä aikataulut toteutuneetkaan suunnitellusti, purkautui turhautuminen turhana äksyilyä puolien jos toisinkin. Myöskään itkulta ei välttytty, kun mielestään väärin perustein nuhdelluksi tullut bändiläinen eräissä treeneissä vaati minulta anteeksipyyntöä, vaikka myös hänen olisi ollut syytä olla pahoillaan omasta käytöksestään. Tilanteesta kuitenkin päästiin yli ja eteenpäin lyhyen, mutta intensiivisen keskustelun myötä, ja pääsimme keskittymään olennaiseen eli ohjelmiston loppuystävämiseen.

Viimeisimmissä treeneissä keskityimme siis hiomaan kappaleet ”huippuunsa” sekä saamaan tekemiseen varmuutta ja vakuuttavuutta. Sain vasta tässä vaiheessa, pari viikkoa ennen keikkaa, kappaleiden lyriikat valmiiksi, joten itse keskityin pääasiassa niiden ulkoa opetteluun muun bändin panostaessa yhteissoittoon ja kokonaisuuden hiomiseen sekä omiin ongelma-kohtiinsa. Treenejä oli loppuaikana suhteellisen tiiviisti, noin pari kertaa viikossa, jotta tavoitteisiin päästäisiin hyvissä ajoin ennen kenraaliharjoitusta ja itse keikkaa. Tämä toteutuikin hyvin, sillä ennen viimeistä läpimenoa sekä kappaleet että me bändinä olimme kaikin mahdollisin keinoin valmiita tribuuttikeikallemme. Savonia- amk:n muotoilun koulutusohjelman opiskelija Laura Tahvanainen oli toteuttanut keikkaposterimme graafisen ulkoasun valokuvaaja JP Palmusen ottaman kuvan pohjalta ja olimme bändinä sopineet keikkavaatetuksestamme sekä itse keikan kulusta. Tunnelma oli jännittyneen odottava ja innostus oli kutakuinkin käsin kosketeltavissa.

Kenraaliharjoitukset eivät sujuneet aivan ongelmitta. Vaikka kappaleita oli työstetty pitkään ja hartaasti, päätimme aivan loppumetreillä muuttaa vielä parin kappaleen rakennetta, mikä aiheutti omat hankaluutensa. Kappaleet olivat iskostuneet kaikkien muistiin tietyntylaisina, ja soittaminen ja laulaminen tuli ns. selkärangasta, joten vanhasta oli opetettava pois ennen uuden omaksumista. Aikaa kappaleiden usealle toistamiskerralle ei kuitenkaan ollut, joten uusien kappalerakenteiden hallinta oli jokaisen oman muistin varassa. Pyrimme kuitenkin merkitsemään muuttuneet kohdat ottamalla toisiimme aktiivisemmän kontaktin, jolloin kaikkien oli helpompi pysyä mukana ja näin ollen hankalimpien kohtien yli päästiin varsin mallikkaasti. Tämä huomion kiinnittäminen rakenteisiin aiheutti omalta osaltani kuitenkin sen, että varsin viime hetkellä valmiiksi saadut ja ulkoa opetellut lyriikat pääsivät ajoittain unohtumaan, mistä en kuitenkaan jaksanut stressata. Tiesin pystyväni keikalla antamaan itsestäni 100%, joten luotto lyriikoiden sujuvuuteen oli korkealla. Kenraaliharjoituksen päätteeksi olin äärimmäisen ylpeä koko porukasta, itseni mukaan lukien, enkä pelännyt hetkeäkään, että tulevilla keikalla voisi tapahtua soitannollisesti jotain katastrofaalista.

Keikkapäivän koittaessa puhkuin intoa ja energiaa. Hyvä etukäteisvalmistautuminen mahdollisti rennon päiväaikataulun, mistä löytyi omat välinensä niin rauhoittumiselle kuin bändiläisten tsemppaamisellekin. Olimme sopineet etukäteen tarvittavista soittimista ym. välineistöstä, joten logistiikka oli suhteellisen vaivatonta hoitaa. Jokainen huolehti erikseen omista tavaroistaan ja minä varmistin vielä lopuksi, että kaikilla oli kaikki tarpeellinen. Yhtä lailla jokainen huolehti omista tavaroistaan ja niiden kasaamisesta myös keikkapaikalla, pyrkissäni itse toimimaan apuna yhdessä Kupiaisen Tommin ja Holopaisen Miikan kanssa. Aikaa kasaamiselle oli varsin ruhtinaallisesti, mikä mahdollisti mm. perusteellisen rumpujen virittämisen ja itse kunkin jollekin tietylle asialle tarvitsemansa oman ajan.

Soundcheckissä keskityimme pääasiassa soundeihin, sekä yksittäisiin instrumentteihin että bändiin kokonaisuutena. Koska olimme rakentaneet kappaleet lukuisista pienistä yksityiskohdista, jotka yhdessä muodostivat tietyn, halutun kokonaisuuden, oli näiden yksityiskohtien kunkin toimittava ensin yksin voidakseen toimia myös yhdessä. Toisin sanoen kävimme soundcheckissä läpi jokaisen palasen erikseen ja vasta niiden kuulostaessa hyvältä siirryimme yhteissoittoon. Tällä tavoin pääsimme mielestämme varsin hyvään lopputulokseen, sillä kukaan ei kokenut soittonsa jäävän jonkun toisen alle tai vastaavasti peittävänsä jotakin toista soitollaan. Näistä lähtökohdista oli hyvä lähteä valmistautumaan itse keikkaan.

Keikka sujui kaiken kaikkiaan erinomaisesti. Kaikki muistivat uudet kappalerakenteet, treeneissä ilmenneet ongelmakohdat ylitettiin sekä sujuvasti että tyylikkäästi, bändin yhteissoitto oli saumatonta ja ammattimaista, ja ennen kaikkea tunnelma oli mitä parhain. Vaikka tilanne oli meille kaikille jännittävä ja uusi, niin jälkikäteen saamani palautteen sekä keikasta näkemäni videotallenteen perusteella jännitystä tai minkään asteista epävarmuutta ei näkynyt päällepäin. Kun sekä yleisöltä että tutkintoraadilta saimme pelkkää positiivista palautetta, ei myöhemmin samalla viikolla alkaneisiin äänityksiin olisi paljon paremmilla mielin voinut lähteä.

4 ÄÄNITYKSET

Koska oma musiikkitekologinen osaamiseni on hyvinkin alkeellista, päädyin käyttämään äänityksissä ulkopuolista tuottajaa. Toki Savonia-amk:n oma musiikkiteknikko Tommi Kupiainen olisi ollut käytettävissä, mutta osittain aikataulullisistakin syistä päädyin etsimään apua koulun ulkopuolelta. Osa bändiläisistä oli työskennellyt aiemmin erään musiikkitekologian amk-opiskelijan kanssa ja suosittelivat häntä sen perusteella. Olin itsekin tutustunut hänen työn jälkeensä parin kokoonpanon EP-julkaisujen kautta ja pidin kuulemastani, joten päätin olla häneen yhteydessä. Hän kiinnostui projektistamme ja niin yhteistyö Aapo Partasen kanssa sai alkunsa.

Tapasimme Aapon ensimmäistä kertaa syksyllä 2016 eräiden treeniemme yhteydessä hänen ollessaan työmatkalla Kuopiossa. Soitimme hänelle siinä vaiheessa työn alla olleet kappaleemme, minkä perusteella lähdimme keskustelemaan levykokonaisuudesta, äänitysteknisistä asioista jne. Sain Aapolta ohjeistuksen selvittää koulullamme käytettävissä olevan äänitysvälineistön sekä toimittaa listauksen hänelle, jotta hän pystyisi sen perusteella suunnittelemaan ennalta, mitä äänityksiimme tarvitsisimme. Päädyimme siis sekä logistisista, aikataulullisista että taloudellisista syistä käyttämään pääasiassa Savonian studiotiloja ja välineistöä Kotkankalliolla.

4.1 Yhteisäänitykset

Saatuamme tutkintokeikkani soitettua koitti äänitysten aika. Olin valmistellut studiotilat etukäteen yhdessä Kuopion Konservatorion musiikkitekologia -linjan vastuuopettajan Petteri Pyynyn sekä Savonia amk:n musiikkiteknikon Tommi Kupiaisen kanssa. Aapon saapuessa paikalle kaiken olisi pitänyt olla valmiina äänityksiä varten, mutta jouduimme kuitenkin käyttämään reilun tunnin äänitysvälineistön saattamiseksi käyttövalmiuteen. Sinänsä se ei haitannut, koska rumpalimme Iiro halusi rumpujensa olevan parhaassa mahdollisessa kunnossa äänityksiä varten, joten hän päätti vaihtaa rumpuihinsa uudet kalvot vielä ennen varsinaista äänitysten aloittamista, mikä tarkoitti luonnollisesti myös perusteellista rumpujen uudelleen virittämistä. Lopputulos oli toki erittäin hyvä, joten rumpujen parissa vierähtäneet pari ylimääräistä tuntia olivat tarpeen.

Aloitimme äänitykset bänditaustojen tekemisellä. Koetimme toimia aluksi siten, että rummut ja basso äänitettäisiin yhdessä, myöhemmin lisättäisiin kitarat, sitten koskettimet ja lopulta laulut. Kuitenkin muutaman kokeilukerran jälkeen päätimme sujuvuuden vuoksi hieman vaihtaa taktiikkaa. Edelleen äänitettävänä olivat pelkät rummut ja basso, mutta myös kosketinsoittajamme Alekski sekä kitaristimme Sami soittivat samaan aikaan ikään kuin tukena. Heidän soitostaan taltioitiin ns. linjasignaalit, joita saatoimme tarvittaessa hyödyntää myöhemmin äänitysten aikana. Bändin toiveesta lisäsimme kokonaisuuteen myös lauluni, jotta oli selkeämmin hahmotettavissa, missä kohden kappaletta olimme kulloinkin menossa.

Yhteismusisointi tuotti tulosta ja saimme äänitettyä ensimmäisen päivän aikana valtaosan rummuista ja bassoista lähes puoleen kappaleista. Soittajat intoutuivat ideoimaan soundejaan ja äänitettäviä raitoja siinä määrin, että heti toisen päivän aluksi kävimme hakemassa paikallisesta

musiikkiliikkeestä Viiking Musiikista basistille efektipedaalin koekäyttöön sekä kitaristille baritonikitaran. Näitä apuna käyttäen jatkoimme rumpujen ja bassojen äänityksiä. Toimimme siten, että äänitimme kerralla kahdesta kolmeen ottoa, minkä jälkeen kuuntelimme otot ja valitsimme niistä parhaan. Mikäli jokin kohta ei soittajia itseään miellyttänyt, otimme kyseisen paikan uudelleen ja korjasimme epämieluisan osan. Aapo pyrki ensin oman tuotannollisen näkemyksensä perusteella ohjailemaan soittajia eri ottojen välillä, mutta sille ei loppujen lopuksi ollut juurikaan tarvetta, sillä kaikilla oli jo valmiiksi melko selkeä visio siitä mitä olimme hakemassa. Lopulta minun sanani painoi kaikista eniten, olihan kyse omista opinnäytetyöäänityksistäni. Kaikkiaan minun ei juuri missään vaiheessa ollut tarpeen puuttua siihen mitä oltiin tekemässä. Olimme yhdessä valmistelleet kappaleet, joten äänitysvaiheessa ei ollut enää tarpeen lähteä tekemään suuria muutoksia.

Aloitimme äänityspäivät noin klo 11 ja lopetimme illalla 22 aikaan, joten pituutta päiville tuli varsin kiitettävästi. Pyrimme kuitenkin järjestelmällisesti tauottamaan työskentelyämme, jotta se ei olisi alkanut tuntua puuduttavalta ja jotta jokainen sai välillä myös kaivattua hiljaisuutta ja lepoa. Vaikka varsinaisesti äänitysvuorossa olivatkin toistaiseksi vain basistimme Eetu sekä rumpalimme Iiro, olimme silti kaikki koko ajan paikalla. Tämä järjestely erityisesti siitä syystä, että saatoimme ottaa osaa ajatustenvaihtoon ja näin ollen vaikuttaa äänitysten lopputulokseen. Toki paikalla oleminen aamusta iltaan, pääsemättä välttämättä itse juurikaan soittamaan tai laulamaan, saattoi hetkittäin tuntua puuduttavalta, mutta pyrimme pitämään työskentelyn kaikille mielekkäänä osallistamalla jokaista jossain määrin äänitysten kulkuun.

Vaikka alun perin tarkoituksenamme oli saada äänitettyä levy mahdollisimman valmiiksi ko. äänitysten aikana, kävi melko pian selväksi, että emme mitenkään ennättäisi saada kaikkea valmiiksi. Päätimmekin yksissä tuumin keskittyä pääasiassa rummut + basso -taustojen toimivuuteen sekä kaikkia miellyttävään lopputulokseen ja jättää kitaroiden, kosketinsoittimien sekä laulujen äänitykset myöhemmäksi. Käytännössä tämä tarkoitti sitä, että matkaisimme Tampereelle ja hoitaisimme laulujen ja kitaroiden osalta äänitykset loppuun Aapon koululla Mediapoliksessa. Koskettimien äänitykset puolestaan hoituisivat Aleksin toimesta hänen kotoaan käsin siinä vaiheessa, kun kaikki muut osuudet olisivat kutakuinkin äänitettyinä.

Saatuamme kolmen ensimmäisen päivän aikana äänitettyä rummu- ja bassotaustat kaikkiin kappaleisiin, keskityimme jo soitettujen rummu- ja bassoraitojen paikkaamiseen sekä ensimmäisten kitararaitojen äänittämiseen. Hienoista, mutta varsin hyvässä hengessä esiin nousutta erimielisyyttä äänitysraitojen tyydyttävyydestä esiintyi lähestulkoon jokaisen kappaleen kohdalla, instrumentista riippumatta. Loppujen lopuksi annoin soittajien itsensä päättää, olivatko he soittamaansa tyytyväisiä vai halusivatko soittaa joitain osia uudelleen. Toki kappaleiden paikkailuun kului yllättävän paljon aikaa, mutta jälkikäteen ajateltuna tämä oli äänitysten yhteydessä monestakin syystä järkevä ratkaisu. Näin ollen myöhempiin Tampereella suoritettaviin äänityksiin ei tarvitsisi matkata koko bändin voimin, vaan loput laulu- ja kitaraäänitykset saataisiin hoidettua ainoastaan kitaristimme Samin ja minun toimesta Aleksin hoitaessa kosketinäänitykset itsenäisesti omassa kotistudiossaan.

Paikkailuäänitysten lomassa pääsimme siis aloittamaan hiljalleen myös kitararaitojen äänittämistä. Tässä vaiheessa annoin rumpalillemme Iirolle sekä basistillemme Eetulle vapautuksen paikalla äänityksissä olemisesta, sillä he olivat tehneet ison työn omilta osiltaan. He halusivat kuitenkin olla kuulemassa mitä saisimme aikaan, joten he olivat ”vapautuksesta” huolimatta osan aikaa paikalla. Myös kosketinsoittajamme Aleksin vapautin tässä vaiheessa, sillä hän oli lähdössä ulkomaanmatkalle, mikä meni hienoisesta aikataulujen epäselvyydestä johtuen osittain päällekkäin äänitystemme kanssa. Vaikka alkuun Aleksin poistuminen kesken äänitysten herätti hienoista ärsyyntymistä muun bändin keskuudessa, pääsimme harmituksestamme nopeasti yli, sillä aikaa koskettimien äänittämiselle ei olisi joka tapauksessa juurikaan ollut. Suurempaa vahinkoa ei siis päässyt tapahtumaan.

Kaiken kaikkiaan saimme aikavälillä perjantai – tiistai äänitettyä rumpu- ja bassoraidat kaikkiin kuuteen kappaleeseen sekä kitararaitojakin loppujen lopuksi lähes puoleen kappaleista. Viiking Musiikista lainassa ollutta baritonikitaraa kokeiltiin useampaankin kappaleeseen ikään kuin tehokeinoksi, mutta loppujen lopuksi päädyimme äänittämään sitä ainoastaan External Pressureen sekä Hidden Feelingsiin. Vaikka alkuperäisestä suunnitelmasta saada kaikki äänitettyä yhdellä kertaa jouduttiin luopumaan, olimme lopputulokseen todella tyytyväisiä. Äänitysrupeama oli ollut varsin intensiivinen ja näin ollen, mielekkyydestään huolimatta, melkoisen rankka, joten joululoma tuli uskoakseni jokaisen kohdalla hyvinkin tarpeeseen. Saimme kaivattua lepoa ja rauhaa tiivistähtisen työskentelyjakson jälkeen, mikä mahdollisti myöhempään äänityksiin suuntaamisen uusin silmin ja korvin.

4.2 Laulut ja kitarat

Joulukuisten äänitysten jälkeen pidimme hetken hengähdystauon projektin suhteen palaten äänitysten pariin vasta helmikuun alussa 2017. Suuntasimme kitaristi Sami Karjalaisen kanssa Tampereen amk:n studiotiloihin Tohlopin Mediapolikseen yhdessä tuottajamme Aapon kanssa ja ryhdyimme äänittämään loppuja kitararaitoja. Olimme varanneet äänityksille ruhtinaallisesti aikaa torstaista sunnuntai-iltaan ja tavoitteenamme oli saada kaikki kitara- ja lauluraidat tehtyä.

Joulukuisissa äänityksissä oli saatu taltioitua kitararaitoja lähestulkoon puoleen kappaleista, joten lähdimme liikkeelle jo aikaan saatujen äänitysten kuuntelusta. Sen perusteella aloimme ideoida ja äänittää kappaleita edelleen. Sami kokeili erilaisia soundeja ja tyylejä, joista valitsimme mielestämme sopivimmat ja keskityimme saamaan aikaan ns. täydelliset otot. Kitaristina Sami on varsin itsekriittinen, joten raitoja otettiin uudelleen parhaimmillaan useita kymmeniä kertoja, mutta toistojen myötä soitto hioutui huippuunsa ja lopputulos oli varsin mieleinen. Koska kärsin itse hienoisesta flunssasta, koimme parhaaksi strategiaksi vuorottelun lauluraitojen äänittämisen suhteen. Kun jokin tietty osio tai kappale oli kitaroiden osalta saatu äänitettyä, äänitimme sen jälkeen tovin ajan lauluraitoja. Vastaavasti, kun tietty osio oli laulujen osalta saatu äänitettyä, palasimme takaisin kitaraäänitysten pariin. Näin sekä Sami että minä saimme kumpikin tarvitsemaamme taukoa soittamisesta ja laulamisesta, mikä mahdollisti varsin intensiivisen äänitysviikonlopun läpiviennin.

Olin suunnitellut, että bändin jäsenet pääsisivät laulamaan kappaleisiini stemmoja, mutta äänitysten myötä koin palavaa halua laulaa ne itse. Toki yhden ihmisen laulamana stemmoista ei saa läheskään yhtä monivivahteisia kuin useamman ihmisen laulamana, mutta jo aikataulullisista ja logistisistakin syistä minun oli järkevintä hoitaa stemmalaulut itse. Tämä luonnollisesti lisäsi työmäärääni huomattavasti, mutta tarjosi myös kaipaamaani lisähaastetta. Miesäänille tehdyt stemmat täytyi soveltaa naisäänelle sopiviksi ja kokeilla niiden toimivuus käytännössä, mikä osaltaan hieman venytti äänityksiä, mutta tarjosi samalla Aapolle ja Samille mahdollisuuden keskittyä kitararaitojen ja kappalekokonaisuuksien hienosäätöön.

Edellä kuvaamallani vuorottelustrategialla saimme pitkän viikonlopun aikana äänitettyä loput kitararaidat sekä laulun melodiaraidat kaikkiin kappaleisiin. Stemmalaulujenkin osalta pääsimme varsin pitkälle, sillä puuttumaan ei jäänyt kuin ainoastaan korkeimmat stemmakohdat parista kappaleesta sekä äänitysvaiheessa toimimattomaksi huomaamamme kuoro-osuus Friend or a Foesta. Tästä johtuen sovimme myöhemmäksi vielä yhden käynnin Tampereella, jotta saisin sovitettua uudet stemmat sekä hoidettua laulamistani rajoittaneen flunssan kuntoon. Emme siis edelleenkään päässeet tavoitteeseemme äänitysten loppuun viemisestä, mutta toisaalta olimme todella tyytyväisiä aikaansaannokseemme. Pieni tauko kappaleiden työstämisestä tuntui tiivistähtisten äänitysten päätteeksi varsin hyvältä vaihtoehdolta, joten seuraava äänityssessio sovittiinkin vasta seuraavaan kuunvaihteeseen.

Tavatessamme Samin ja Aapon kanssa seuraavan kerran, oli äänityksille varattu huomattavasti rajallisemmin aikaa kuin aiemmin. Äänitettävää ei enää ollut paljoa jäljellä, mutta saadaksemme loput laulut sekä Samin muutamat kitarakorjaukset tehtyä päivässä, tuli meidän tarttua toimeen varsin rivakasti. Kuuntelimme aluksi jo äänitetyt, valmiit osiot kappaleista ja keskityimme sen jälkeen äänittämään puuttuvat sekä korjaamaan ne paikat joiden koimme korjaamista kaipaavan. Toimimme tälläkin kertaa edellisissä äänityksissä hyväksi havaitsemallamme tavalla eli vaihtelemalla kitara- ja lauluäänitysten välillä. Olin jo toipunut flunssastani, joten ääneni toimi huomattavasti edellisiä äänityksiä paremmin. Emme kuitenkaan halunneet rasittaa vasta parantunutta lauluelimistöäni liikaa, joten vuorottelu oli tietoinen valinta. Tällä menettelyllä saimme kuin saimmekin päivän aikana, yhtä koko bändille kaavailemaani kuoro-osiota lukuun ottamatta, kaikki laulut äänitettyä. Lisäksi saimme tehtyä ennalta suunnittele mattoman, itse laulamani kuoromaton erään kappaleen taustalle, mikä oli mukava ja sopivan haasteellinen lisä melodioiden ja tuttujen stemmojen laulamisen rinnalle.

Studiolaulaminen ei ollut itselleni täysin uusi asia, mutta koska kyseessä oli usean omaa tuotantoani olevan kappaleen äänittäminen sekä melodioiden että lukuisten stemmojen osalta, oli se kokemuksena täysin erilainen kuin aiemmat studiolaulukokemukseni. Olen ollut aikaisemmin vastaavissa tilanteissa hyvin pitkälti muiden ohjailtavana ja muuttanut fraseeraustani, laulamisen dynamiikkaa ja intensiteettiä jonkin toisen ihmisen kehotuksesta. Tämän projektin kohdalla minun tuli kuitenkin itse tietää, mitä olen tekemässä ja miltä haluan lopputuloksen kuulostavan, mikä tuntuikin loppujen lopuksi yllättävän haasteelliselta. Vaikka minulla oli varsin selkeänä mielessäni miltä halusin lauluni ja kappaleiden kokonaisuudessaan kuulostavan, oli sitä toisinaan vaikea saavuttaa äänitysten

aikana. Toki flunssasta johtuneet äänenkäytölliset ongelmat vaikuttivat omalta osaltaan asiaan, mutta sen lisäksi aika ajoin jopa liiallisiin mittasuhteisiin omassa mielessäni paisunut itsekriittisyys hieman hankaloitti toimintaani.

4.3 Koskettimet ja niiden äänittämisen hankaluus

Saatuamme laulu- ja kitaraosiot äänitettyä, jäljellä olivat enää koskettimet. Koska kosketinsoittajallamme Aleksilla oli käytössään äänitykseen vaadittava laitteisto ja ohjelmisto, saatoimme antaa kosketinosioiden äänittämisen hänen vastuulleen. Asiaa kuitenkin hankaloitti ja aikataulua myöhästytti ensin Aleksin tietokoneen kovalevyn hajoaminen ja hänestä johtumattomista syistä koneen huollon viivästyminen, äänikortin tilapäinen puuttuminen sekä lopulta myös hänen muuttonsa paikkakunnalta toiselle. Kosketinosioiden äänitykset pääsivät siis alkamaan vasta elokuussa 2017, kun alun perin äänitykset oli aikataulutettu saman vuoden huhti-toukokuulle. Tämä kuitenkin sopi uusittuun aikatauluun suhteellisen hyvin, sillä olin antanut äänittäjä-miksaaja-masteroijallemme Aapolle kesän vapaaksi projektini suhteen, sillä hänellä oli tehtävänä myös oma opinnäytetyönsä.

Kaikkiaan kosketinosiot oli nopeasti hoidettu. Aapo lähetti Aleksille valmiit sessiot, joissa oli kuultavissa kaikki jo äänitetty, joten Aleksin oli helppo soittaa niihin omat osionsa. Pitkä aikaväli kappaleiden soittamisen välillä oli kuitenkin aiheuttanut sen, etteivät kappaleet harmonioineen, äänimaailmoineen ja melodioineen olleet ehkä enää ihan terävimmän muistissa, joten tiettyjä osioita täytyi palautella mieleen ja antamani palautteen perusteella soittaa uudelleen. Ja vaikka kosketinsoundit lopulta paikka paikoin poikkesivatkin aiemmin käytetyistä, olivat ne pääsääntöisesti jopa aiempia parempia. Aleksin oli selvästi kuunnellut saamansa raidat tarkkaan ja rakentanut oman soittonsa ja soundinsa kokonaisuuteen sopivaksi. Sinne, missä kappaleissa oli ns. liikaa tilaa, Aleksin oli luonut täydennystä sekä niissä osioissa, jotka kaipaivat tukea ja korostusta, Aleksin oli soitollaan niitä tehostanut.

Vaikka kosketinosioiden äänittäminen järjestyikin Aleksin itsenäisenä etätyöskentelynä varsin hyvin, olisi tyydyttävän lopputuloksen kannalta ollut helpointa, jos äänitykset olisi voitu hoitaa minun ja Aapon ollessa paikalla, sillä se olisi mahdollistanut reaaliaikaisen palautteen annon. Vaikka kokonaisuudessaan kosketinosiot tulivat äänitetyiksi melko lyhyellä aikavälillä, olisi ne varmasti saatu yhteistyöllä äänitettyä tehokkaammin. Hyvistä soitannollisista, äänimaailmallisista ja harmonisista asioista huolimatta kosketinosioissa jäi Aapolle melko paljon tehtävää, sillä osiot oli paikka paikoin soitettu hieman huolimattomasti. Aapon täytyi siis siistiä osioista ns. ylimääräiset, virheelliset äänet sekä korjata mm. rytmisiä asioita.

4.4 Viimeistely

Syyskuussa 2017 kaikki instrumentaali- ja lauluosiot Fofin kuorostemmoja lukuun ottamatta oli vihdoin saatu äänitettyä. Alun perin olin ajatellut sovittaa kuorostemat kahden itse laulamani naisstemman lisäksi 2-4 miesäänelle, jolloin bändiläisistä Sami, Eetu, Aleksin ja/tai Antti-Jussi olisivat

laulaneet muut stemmat. Tässä vaiheessa projektia halusin kuitenkin jo päästä mahdollisimman helpolla, joten sovitin kaikki neljä stemmaa siten, että sain laulettua ne itse sen sijaan, että eri puolilla Suomea asuvat bändiläiset olisi yritetty järjestää samalle paikkakunnalle tai vaihtoehtoisesti järjestää heille äänitysmahdollisuus omalla paikkakunnallaan. Itse laulujen äänittäminen oli suhteellisen nopeasti makuuhuoneeseeni pystytetyssä kotistudiossa hoidettu, koska käytössäni oli helppokäyttöinen äänityskalusto ja itse sovittamani stemmat olivat luonnollisesti hyvin hallussa. Näin ollen kaikki tarvittavat osiot lopullista levyä ajatellen olivat vihdoinkin koossa.

5 LEVYN VIIMEISTELY

Varsin pian Fofin kuorostemmojen äänitysten jälkeen sain Aapolta kuultavakseni lopulliset, toistaiseksi vain raakamiksatut äänitteet, joiden perusteella lähdimme liikkeelle lopullisten miksausten suunnittelun suhteen. Toimitin versiot myös bändiläisten kuultavaksi, jotta he saattoivat ne kuunneltuaan kertoa, mistä pitivät ja mitä toivoivat korjattavan tai kehitettävän edelleen. Heidän palautteensa saatuani koostin niistä sekä omista huomioistani yhteenvedon, jonka toimitin edelleen Aapolle. Palautteemme perusteella Aapo saattoi jatkaa kappaleiden miksausta enemmän toivomaamme suuntaan, vaikka halusinkin tietyssä määrin antaa hänelle myös taiteellisia vapauksia.

Lähettelimme miksattuja kappaleita sekä palautteita puolin ja toisin koko syksyn 2017 sekä alkuvuoden 2018 ajan ja näin kappaleet alkoivat olla jo varsin lähellä haluamaamme lopputulosta. Saattaaksemme miksausvaiheen mahdollisimman tehokkaasti loppuun, päätimme yhdessä kitaristimme Samin kanssa lähteä Aapon luo Tampereelle, jotta saatoimme käydä kappaleet yksityiskohtaisesti läpi alusta loppuun ja tuoda esiin kaikki loputkin huomiomme niihin liittyen. Miksausmatka sovittiin huhtikuun 2018 alkuun, jotta matkan jälkeen jäisi vielä aikaa opinnäytetyöraportin loppuun kirjoittamiselle sekä miksausten viimeistelylle.

Matkasimme Tampereelle huhtikuun 2018 ensimmäisenä viikonloppuna ja varasimme työskentelylle aikaa kaikkiaan kaksi päivää. Tavoitteena oli käydä ensimmäisenä päivänä kaikki kappaleet läpi, jotta seuraavalle päivälle jäisi mahdollisimman vähän työstettävää, ja jotta toisena päivänä pystyisimme keskittymään aikaansaannosten kuunteluun tuorein korvin. Koetimme saada järjestettyä työskentelytiloja Aapon koulun Tampereen amk:n kautta, mutta erinäisistä syistä johtuen sopivia tiloja ei ollut saatavilla. Päätimme yhdessä hoitaa työskentelyn Aapon kotistudiossa, sillä hänellä oli yhtä lailla riittävä kalusto ja lisäksi tilat olisivat koulun tiloja sopivammat myös mukana olleelle nelikuiselle tyttärelleni. Jännitin ennalta tyttäreni läsnäoloa hieman, sillä hänen viihtyvyytensä on hieman vaihtelevaa, joten hyvän työrauhan taatakseni olin pakannut mukaan paitsi lasten kuulosuojaimet myös useita leluja, leikkialustan ja muuta tarpeellista.

Aloitimme ensimmäisen päivän työskentelyn kuuntelemalla Aapon viimeisimmäksi miksaamat ja meille kuultavaksi lähettämät kappaleet Friend Or A Foe (Fof) ja External Pressure. Kummankin kohdalla olimme jo todella tyytyväisiä Aapon miksausjälkeen, joten keskityimme pienten, vielä mielestämme korjauksia vaativien asioiden työstämiseen. Fofissa korjasimme C-osan syntetisaattoriraidan ajoitusta, sillä huomasimme sen jostain syystä siirtyneen noin 16-osanuotin verran eteenpäin. Lisäksi hioimme soolokitaran soundia, sillä Sami koki sen olleen turhan efektoitu. External Pressuressa keskityimme Fofin tapaan raitojen keskinäiseen yhdenaikaisuuteen, sillä myös sen raidat olivat syystä tai toisesta aavistuksen pois kohdiltaan. Muilta osin kappaleet olivat varsin valmiita, joten Aapon tehtyä huomioistamme omat muistiinpanonsa sekä korjattua joitain asioita jo keskustelumme ohessa, pääsimme siirtymään seuraaviin kappaleisiin.

Seuraavaksi paneuduimme They -kappaleeseen. Kuten kaksi edellistä, myös kyseinen kappale oli jo varsin hyvällä tolalla, joten mitään kovin suuria korjauksia ei ollut enää tarpeen tehdä. Koska sen hetkinen versio kappaleesta oli mielestämme hieman tukkoisen ja paikka paikoin turhan raskaan kuuloinen, päätimme karsia baritonikitaraidat kappaleesta kokonaan pois. Myös sähkökitaran ja laulun keskinäistä dynamiikkaa parannettiin sekä koskettimien varsin hallitseva ja läpätunkeva arpeggiokuvio kappaleessa siirrettiin selkeämmin taka-alalle. Näin kappale alkoi kuulostaa haluamamme kaltaiselta.

Neljäntenä työstettävänä kappaleena oli balladi Hidden Feelings, jonka suhteen olin kaikista kappaleista epävarmin. Kappale on itselleni hyvin henkilökohtainen ja kipeästä asiasta kertova, joten olin myös sen kuulokuvan suhteen melko tarkka. Pidän useimmista Aapon jo tekemistä miksausellisista asioista, mutta jotkin asiat kaipasivat vielä muutosta. Koskettimien arpeggiomainen, varsin selkeästi erottuva nopea kuvio kappaleen C-osassa loi hieman levottoman ja sekavan tunnelman, mutta huomattavasti taaemmas miksettuna se sopi kuitenkin kokonaisuuteen sen verran hyvin, että halusimme jättää sen osaksi kappaletta. Toinen asia mihin kiinnitimme erityistä huomiota, oli kappaleen loppupuolen raskaus. Koska kappale alkaa todella riisutusti pelkällä pianolla ja laululla, oli kappaleen alku- ja loppupuoliskojen välillä turhan suuri kontrasti. Päätimme vähentää kappaleen lopusta kitara- ja kosketinmassaa sekä kaikuja, mikä pehmensi osiota huomattavasti tekemättä siitä kuitenkaan liian vaisua.

Miksausellisten asioiden lisäksi mieltäni kaiheri Hidden Feelingsin eräiden kosketinosioiden sekä alkuperäisen demon kosketinosioiden välinen erilaisuus, mutta emme siinä tilanteessa voineet asiaan puuttua. Asia jäi siis avoimeksi ja päätimme palata aiheeseen myöhemmin, mikäli kokisin vielä tarpeelliseksi esimerkiksi soittaa tiettyjä osioita uudelleen. Aapo kuitenkin tähdensi, että hänen mielestään osiot toimivat hyvin myös sellaisenaan. Kosketinosioiden muuttaminen myös tarkoittaisi käytännössä sitä, että kaikki täytyisi soittaa uudelleen, koska Aleksin oli käyttänyt soittaessaan syntetisaattorinsa pianosoundia äänitysohjelmiston midi-pianosoundin sijaan.

Viimeisimpänä työstimme tuplakappaletta eli Time Apartia sekä Would It Be Easieria. Kaikista kappaleista nämä olivat kenties valmiimmassa kunnossa, joten tehtävää ei ollut paljon. Time Apartissa testasimme aiemmin äänitettyjen, mutta toistaiseksi kappaleesta pois jätettyjen kitarafillien sopivuutta viimeiseen chorukseen. Ne eivät siihen kuitenkaan sopineet, sillä alun perin osio oli ajateltu hieman erilaiseksi etenkin laulujen osalta ja tehtyjen muutosten myötä kitarafillien ja lauluosoiden välille olisi muodostunut sekä turhaa päällekkäisyyttä että sekavuutta.

Tuplakappaleen ns. väliosiossa kitaramelodia hukkuu äänimassaan, joten päätimme nostaa sen tasoa. Tämä kuitenkin osoittautui mahdottomaksi, koska kitaran efektoinnin ylätaajuudet korostuivat liikaa. Sen sijaan kitararaitaa panoroitiin äänikuvassa laajemmalle, mikä sai aikaan kitaran selkeämmän erottumisen. Pohdimme myös Moog-basson tason laskemista, sillä aiemmin se tuntui

peittävän alleen turhan paljon, mutta kitararaidan miksausken myötä se tuntui asettuvan paremmin uomaansa. Moogin miksausken ei siis ollutkaan lopulta tarvetta.

Would It Be Easierissa poistimme bassosta liiallista säröä ja siirsimme syntetisaattorin aavistuksen pois paikaltaan olleet rytmiset kuviot oikeisiin kohtiinsa. Eniten kiinnitimme kuitenkin huomiota kappaleen outroon, sillä en pitänyt sen kosketinosiosta. Syystä tai toisesta harmoniat olivat erilaiset mitä aiemmin. Ja vaikka kuuntelimme osiota toistuvasti uudelleen ja analysoimme harmonian sopivuutta suhteessa melodiaan, ei kosketinosio miellyttänyt itseäni sen enempää kuin aiemminkaan. Päätimme siis yksissä tuumin, että soitan kotiuduttuani outron itse uudelleen, jotta lopputulos varmasti on haluamani kaltainen. Asia oli myös helpompi ja nopeampi hoitaa sillä tavalla, koska Aleksin aikatauluista ei ollut tietoa eikä toisaalta myöskään ollut aikaa jäädä odottelemaan koska hän saisi osion soitettua.

Kaiken kaikkiaan matkamme Tampereelle osoittautui erittäin tuottoisaksi ja tarpeelliseksi sekä omien että Aapon aikataulujen suhteen. Kappaleet tulivat käydyiksi perusteellisesti läpi ja kahden päivän aikana ehti myös antaa ns. korvien levätä ja palata jo työstettyjen kappaleiden pariin seuraavana päivänä tuorein korvin. Toisin sanoen ensimmäisenä päivänä tehdyt muutokset ja askarruttamaan jääneet yksityiskohdat saivat rauhassa hautua, jotta niihin saattoi seuraavana päivänä palata uusin ajatuksin. Tämä oli siinäkin mielessä hyvä toimintatapa, koska silloin tehdyt muutokset olivat sitä mitä halusimme, eivätkä hätäisiä ja epävarmoja ratkaisuja.

6 LOPPUTULOS

Taival biisivihkosta bänditreenien ja keikan kautta studioon ja lopulta äänitteeksi (ks. liite 9) oli pitkä. Jos alun perin olin suunnitellut työn valmistuvan jo keväällä 2016, voitaneen sanoa aikataulujen muuttuneen melkoisesti. Syitä hitaalle edistymiselle on useita enkä ala niitä sen kummemmin avaamaan, mutta voin sanoa toivoneeni hieman nopeampaa valmistumista. Asioiden jatkuva lykkääntyminen ja tarpeettoman pitkät tauot työskentelyssä vaikuttivat varsin negatiivisesti niin omaan kuin muidenkin osallisten työskentelymotivaatioon. Kun työskentelytauot venyivät ja projekti pääsi ajoittain jopa tyystin unohtumaan, oli kynnyks työhön tarttumiselle huomattavan suuri. Työskentely-tauko -vuorottelu sai aikaan myös sen, että jossain vaiheessa olisin halunnut saada työn päätökseen mahdollisimman helposti ja nopeasti, välittämättä lopputuloksesta.

Lähtökohtaisesti olen sekä bändin että tuottajan työn jälkeen varsin tyytyväinen. Prosessiin mukaan valikoituneet soittajat olivat motivoituneita, innovatiivisia ja kiitettävän pitkäjänteisiä, sekä toimivat loistavasti yhteistyössä keskenään. Heidän ideoidensa kautta kappaleista tuli sellaisia, kuin ne nyt lopullisella äänitteellä ovat. Myös täysin uuden materiaalin tuottaminen tällä kokoonpanolla sujui suhteellisen vaivattomasti, mikä lupaa hyvää tulevaisuutta ajatellen. Tuottajana toimineen Aapon työskentelyssä puolestaan olen erityisen tyytyväinen tekemisen varmuuteen. Äänitystilanteissa tuli sellainen olo, että ohjat ovat hyvissä käsissä, vaikka osa äänityksistä suoritettiin Aapolle vieraassa ympäristössä, vieraila laitteilla. Se, että äänitysten tekninen puoli oli yksin hänen vastuullaan, mahdollisti meidän bändiläisten keskittymisen yksinomaan omaan työn jälkeemme. Soittajista jokainen halusi antaa äänityksissä parhaansa niin soitannollisesti kuin soundillisestikin, ja se myös näkyy lopputuloksessa.

Työskentelyjärjestys säveltämisestä eri vaiheiden kautta itse äänityksiin oli hyvä. Kun välitähäimenä oli kappaleiden julkinen ensiesitys, oli kappaleet työstettävä parhaaseen mahdolliseen kuntoon jo hyvissä ajoin ennen äänityksiä. Kun ohjelmisto oli treenattu ja varsin menestyksekkäästi esitetty keikalla, seurasivat äänitykset perässä kuin itsestään. Työskentelyjärjestys tuntui siis varsin loogiselta ja ennen kaikkea toimivalta. Tiettyä määränpäättä tavoitteleva työskentely piti tehokkaasti yllä motivaatiota sekä loi hyvät raamit etenemistahdille. Matkan varrella kappaleet hioutuivat ja niistä muodostui isompi, yhtenäinen kokonaisuus, mikä on mielestäni onnistuttu välittämään myös äänitteellä. Eritoten tästä syystä olen lopulliseen äänitteeseen sekä yksittäisten kappaleiden että kokonaisuuden osalta erittäin tyytyväinen.

Mitä tekisin toisin, jos saisin aloittaa prosessin aivan alusta? Ensinnäkin tekisin useampia kappaleraakileita ennen kuin lähtisin esittelemään bändille ensimmäistäkään. Tämä siitä syystä, että prosessi etenisi hieman joutuisammin eivätkä osalliset näin ollen pääsisi turhautumaan. Miettin myös jokaisen prosessiin osallistuvan roolin ja tarpeellisuuden tarkemmin, jottei turhia pettymyksiä pääsisi syntymään, puolin eikä toisin. Tällä viittaan siis Antti-Jussin ja Nikon rooleihin: A-J oli mukana kappaleiden ideoinnissa sekä keikalla ja äänityksissä hänen piti laulaa stemmoja, mutta

aikataulujen venyttyä ja hänen lähdettyään armeijaan tammikuussa 2017 oli äänityksiä sen verran vaikea saada järjestettyä, että päätin hoitaa stemmojen laulamisen itse. Niko puolestaan oli mukana alkumetreillä kappaleiden ideoinnissa, mutta syystä tai toisesta hän vain jäi pois työryhmästä muutamien treenien jälkeen.

Valitsisin myös kenties levyille eri tuottajan, jotta asiat varmasti etenisivät haluamallani tavalla. En tarkoita, ettenkö olisi Aapon työn jälkeen tyytyväinen, vaan enemmän sitä millä tahdilla asiat hänen osaltaan etenivät. Toki olisin itse voinut olla määrätietoisempi ja tarkempi aikataulujen suhteen, mutta kuvittelin sanallisten sopimusten pitävän. Toki havaitsin Aapolla olleen samaan aikaan useita eri projekteja työn alla, mikä varmasti osaltaan vaikutti aikatauluihimme, mutta kenties joku hieman vähemmän työllistetty tuottaja olisi saanut valmista aikaan nopeammin. Myös hienoisia tyyllisiä näkemyseroja olin havaitsevinani välillämme, joskaan en koe niiden vaikuttaneen lopputulokseen mitenkään negatiivisesti, päinvastoin. Omilla näkemyksillään Aapo sai tuotua kappaleisiin uusia lisävihteitä vielä äänitysten jälkeenkin, ja valtaosa niistä oli hyvinkin mieleisiä.

Jos saisin aloittaa prosessin alusta, pitäisin kiinni aikatauluista ja työskentelyn tasaisesta etenemisestä. Näinvaltyttäisiin turhalta järjestelyiltä esimerkiksi äänityksissä soitettavien asioiden tai työn valmistumisen suhteen. Ja ennen kaikkea järjestäisin äänitykset siten, että kaikki tulisi äänitettyä yhdellä kertaa eikä useissa, ajallisesti toisistaan liian etäisissä pätkissä. Aikataulujen venymisen ja äänitysten pätkittäisyyden vuoksi äänitysten etenemistä hankaloittivat muun muassa ihmisten muuttaminen eri puolille Suomea sekä Eetun ja Antti-Jussin tammikuussa 2017 alkanut armeija. Prosessin pitkittyminen ei myöskään varsinaisesti edesauttanut soitettavien ja laulettavien asioiden pysymistä muistissa, mikä valitettavasti näkyi paikoitellen äänitysjäljessä.

Omalta osaltani koen onnistuneeni äänityksissä varsin hyvin, vaikka en edelleenkään ole aivan jokaiseen laulamaani ääneen täysin tyytyväinen. Olen aina ollut varsin itsekriittinen, erityisesti laulamiseni sekä oman musiikkini suhteen, joten sinänsä tämä ei juurikaan yllätä. Olen kuitenkin oppinut sietämään epätäydellisyyttä ja paikka paikoin näkemään siinä jopa jotain kiehtovaa ja kaunista, mikä tekee varmasti ajastaan myös valmiin EP-levyn kuuntelemisesta ja käsittelemisestä helpompaa. Kyllä, olisin voinut hioa nyanssejani ja fraseeraustani vielä pidemmälle ja parannella lyriikoita ja melodiakulkuja kiinnostavammiksi, mutta saadakseni työn joskus valmiiksi on jatkuvasta parantelusta ja täydellisyyden tavoittelusta pakko laskea jossain kohtaa irti. Ainahan voin niin halutessani kehittää kappaleitani eteenpäin vielä jälkikäteenkin, vaikka äänite onkin jo tehty. Se, onko moiseen järkevää käyttää aikaa ja energiaa, onkin sitten tyystin eri asia.

Kaiken kaikkiaan olen moneen tekemääni ratkaisuun enemmän kuin tyytyväinen ja koen oppineeni tästä prosessista valtavan paljon. Stressin keskellä tuskaillessani ja writers blockin ollessa pahimmillaan sain suurta lohtua saamastani ohjeesta: kaikkea ei tarvitse tehdä itse. Olen oivaltanut co-writingin eli yhteistyössä säveltämisen mahdollisuudet ja pyrkinyt jo luomaan tulevaa varten

kontakteja, joille voin tarpeen vaatiessa esittää kappalehahmotelmiani uusien ideoiden toivossa. Samaisia kontakteja aion myös hyödyntää Case Vesperin tulevaisuuden suunnitelmiin liittyen, sillä levy on tarkoitus julkaista mm. Spotifyssa. Kaikki muu on tällä hetkellä vielä auki eikä varsinaista suunnitelmaa esimerkiksi markkinoinnin, keikkailun ynnä muun suhteen ole toistaiseksi tehty. Toisaalta nyt levyn valmistuessa olisi otollinen aika kokoontua jälleen bändin kesken ja miettiä seuraavaa liikettämme, mutta toisaalta kaipaisin myös pientä taukoa projektista. Nähtäväksi jää kumpaan ratkaisuun päädyn ja mitä tuleman pitää. Se on kuitenkin varmaa, että musiikin tekemistä tulen jatkamaan, koska se on asia, jota rakastan ja jossa en koe voivani koskaan olla valmis.

LÄHTEET

Tuominen, S. & Koski, J. T. 2007. Kuinka ideat syntyvät? Luovan ajattelun käsikirja. Helsinki: WSOY.

Vanhanen, J. 2013. Rytmimanaali. Säveltäminen: mistä lähteä liikkeelle ja miten saattaa biisi valmiiksi? Viitattu 26.4.2018. Saatavissa: <https://www.rytmimanaali.fi/saveltaminen-mista-lahtea-liikkeelle-ja-miten-saattaa-biisi-valmiiksi/>

LIITE 1: THEY

A1:

They always seem to know what you've said and done
Whom you've been with and what you've become
They talk and talk and talk and talk
but they don't have a clue who you truly are

A2:

Don't they ever think of how it feels
to hear all those mean things that just ain't real
I hope, I hope, I hope, I hope
that one day soon enough they'll stop being so tough

CHORUS:

How is it so hard to just let things be
Through all those stories and lies you can't see the real me
Don't I deserve some honesty?
Well, at least I'm not a nobody

A3:

I know I shouldn't listen what they're saying
Just close my eyes and ears and leave them beeing
But where should where should where should I
find myself the time to ease my mind

CHORUS (mod. jälkeen):

How is it so hard to just let things be
Without those stories and lies we could perhaps finally agree
Don't I deserve some honesty?
Well, at least I'm not just somebody

LIITE 2: FRIEND OR A FOE

A1:

You don't forgive, you don't forget

(And worst of all)

You have no regret

(It's a pity that)

We are forced to see you as a threat

(You wanna know why?)

'Cos you time and again leave us upset

CHORUS:

Why is it so that you can't let go

Driven by your ego

Mr. Macho

I need to know are you a friend or a foe?

A2:

You never listen, you never have

(But still)

You make decisions on our behalf

(Don't you see, that)

We are trying hard to understand

(Your reasons)

But you for some reason need to have the last laugh

C-OSA:

(You say)

Kill yourself, I don't care

You hate me, but still you love me

Could it be, that you and me

We're just different in the end

LIITE 3: HIDDEN FEELINGS

A1:

Some years ago
came the time of sorrow and letting go
Far too soon, like the monsoon
He was gone

I'll never forget that moment when it hit me
The overwhelming wave of sorrow and grieve
Kept telling myself it all must have been
just a bad, bad dream

CHORUS:

I felt like I was left all alone
going through feelings I had never known
It took some time to get by
mostly 'cos I kept wondering why

A2:

In process of time
denial has been pushed aside
Instead my eyes have opened up wide
I've found my peace

When he passed away
first emotion was relief
Death took away his pain
or that's what I believe
I hope he's at peace
that he's finally found his serenity

C-OSA:

(Ad lib.)

LIITE 4: EXTERNAL PRESSURE

A1:

Be strong, you work hard
Don't lay low and you'll go far
Work out and look good
Don't you ever loose

PRE:

Who's really just like that (just like that)
Or is it just an act (just an act)
'Cos it's a fact (It's a fact)
That no-one's perfect

CHORUS:

You don't have to be what others wanna see
The lack of personality and beeing oh so naive
It won't get you anywhere

A2:

Stay calm, you be brave
Do no harm, behave
Look smart
Don't fall apart

Keep listening, don't interrupt
Stop dreaming or you'll screw up
Be rational and practical
Phenomenal

C-OSA: (Nanana...)

Come on, I know, you know, we all know
that those things are all just a whole lot of bullshit
No-one can really be all that flawless
impeccable perfect simply the best

LIITE 5: WOULD IT BE EASIER

A1:

Would it be easier
Not to care at all
Or maybe it would be easier
Just to give a friend a call

PRE:

Taking the path of least resistance
Isn't often best for you
But if you're truly, truly honest
Is there something more that you can do?

CHORUS:

Give me hope
And make me strong
I don't wanna be unhappy
Through this all
I keep struggling on
But how long can I take it?

A2:

Would it be easier
Not to think at all
Or maybe it would be easier
Just to let everything fall

CHORUS: (viim.)

Leave me alone
Oh no, please don't go
I can't do this on my own
Through this all
I keep struggling on
But how long can I take it?

LIITE 6: TIME APART

A1:

You've got your skeletons and I've got mine
We'll keep on fighting our demons just to be fine
Thou we're happily together and flaling fastly in love
It won't last forever if our life control is gone

CHORUS:

We need some time apart
To figure out what's in our heart
Some space to think things through
That's the best thing we can do
Although I miss you

A2:

I am here for you and you are there for me
As long as we don't hurt each other there's a chance to be happy
If I'm feeling sad or tired or you feel you're lost
We should support each other, no matter what the cost

C-OSA:

I'm tired of dreaming of you
But that's the only thing I can do
'Cos while you are slipping away
I hope we're together one day

CHORUS: (viim.)

We need some time apart
To figure out how to get a fresh start
Some space to think things through
So maybe one day we could say I do

LIITE 7: KEIKKAPOSTERI

CASE VESPER

14.12.2016

@PUIKKARI

SHOWTIME: KLO 22.30

VAPAA PÄÄSY!

puikkari
discotheque

JPPALMUNEN
- Digital Ninja -

SAVONIA
AMMATTIKORKEAKOULU